

ת"פ 55953/01/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד א.ס., הנאשם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 55953-01-18 מדינת ישראל נ' ס'

בפני בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל - המאשימה

נגד
א.ס. - הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד איריס פיקר

ב"כ הנאשם: עו"ד תמיר סננס

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

אישום ראשון:

א. **שוד**, עבירה לפי סעיף 402(א) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

אישום שני:

א. **אימים**, עבירה לפי סעיף 192 בחוק.

ב. **ניסיון גניבה**, עבירה לפי סעיף 384 בחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 11.1.18 בשעה 4:30 לערך לפנות בוקר, הגיע הנאשם לתחנת דלק בפתח תקווה (להלן: "תחנת הדלק") בכוונה לבצע שוד, כשהוא חובש כובע קפוצ'ון, עוטה על פניו צעיף לשם הסתרת פניו ובקדמת מכנסיו הטמין **אקדח צעצוע הנחזה להיראות אקדח אמיתי** (להלן: אקדח הצעצוע). **הנאשם נכנס לחנות הנוחות בתחנת הדלק, התקרב לכיוון דלפק המכירה ובעודו אוזח באקדח הצעצוע אמר למוכר: "...תן את כל הכסף" המוכר עשה כדברי הנאשם ושם בשקית את כל השטרות שהיו בקופה ובסך הכל 7,200 ₪. הנאשם נטל את שקית השטרות ונמלט מהמקום.**

ביום 14.1.18 בשעה 01:00 בלילה לערך, **הנאשם הגיע בשנית לתחנת הדלק**. גם במקרה זה הגיע כשהוא חובש לראשו כובע קפוצ'ון ועוטה על פניו צעיף לשם הסתרת זהותו. המוכר בחנות הנוחות זיהה את הנאשם עוד בעת שעשה דרכו במסלולי תחנת הדלק לעבר החנות, יצא מהחנות והתקשר למוקד המשטרה. בתגובה **איים**

עליו הנאשם ואמר: "שתוק או שאני שולף" כשהוא מסמן בידו לכיוון בטנו. הנאשם נעמד על מפתן החנות, אך כשראה שאין מוכר שיפתח את הקופה ולשמע צעקותיו של המוכר, נמלט מהמקום.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם יליד 1996, מתגורר עם אביו ביחידת דיור בבית סבתו ולאורך השנים, מאז היותו כבן 13, עסק במכירת פרחים. מגיל צעיר גילה בעיות רגשיות והתנהגותיות, עבר בין מסגרות חינוך רבות ולבסוף השלים 12 שנות לימוד במסגרת פרויקט "הילה" בקידום נוער. בגיל מתאים התגייס לצבא ואולם לאחר כשנה פוטר מהשירות לאחר שריצה עונש מאסר בכלא צבאי בגין עריקות. מוכר למערכת הפסיכיאטרית מאז גיל 14 בעקבות התקף חרדה ומאז מטופל תרופתית לסירוגין כשחש צורך בכך. הוריו התגרשו כשהיה כבן 5, בגיל 15 עבר להתגורר עם אביו והקשרים עם אמו ואחיו נותרו מרוחקים עד היום. הקשר עם האם היה מורכב והנאשם דווח כי חווה דחייה וקיפוח מצד אמו. ניתן היה להתרשם כי הנאשם רואה באמו אחראית להתפתחותו בתנאים של חוסר יציבות.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות. נטל אחרית לביצוע העבירה, הביע חרטה וביטא הבנה באשר לפגיעה שגרם לעובד תחנת הדלק ולבעליה. הסביר את נסיבות ביצוע העבירות במצב כלכלי דחוק באותה עת, לצד הדרדרות במצבו הרגשי. בחירתו לבצע את העבירות הייתה לצורך השגת רווח כלכלי מהיר וקל, כשהוא שולל תכנון למעשיו. למרות האמור, התרשם שירות המבחן מנטייתו של הנאשם לטשטש ולהפחית מחומרת המעשים, תוך שהוא משליך את האחריות על גורמים חיצוניים ונוקט בעמדה קורבנית ומצמצמת.

בתקופת פיקוח המעצר שהסתיימה בחודש ספטמבר 18', שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית בשירות המבחן, אולם לאחר כשני מפגשים הפסיק להגיע לקבוצה בעקבות הדרדרות במצבו הנפשי הבאה לידי ביטוי בניסיונות אובדניים שביצע. בהמשך פנה לטיפול פרטי והחל ליטול טיפול תרופתי.

חוות דעת שהתקבלה ממרכז "מחברים" מלמדת כי הנאשם מטופל על ידי עו"ס גילי תמיר אשר התרשמה מהנאשם כמי שגדל במשפחה רב בעייתית, סובל מקשיי הסתגלות על רקע בעיות התקשרות בגיל צעיר. בעקבות גירושים קונפליקטואלים של הוריו, החליפו מקומות מגורים באופן תכוף, כשהנאשם התקשה ליצור קשרים חברתיים והתמודד עם חרדות. הנאשם מקפיד להגיע למפגשים הטיפוליים וההליך הטיפולי משמעותי עבורו, כשהוא משתף בהרחבה בנסיבות חייו המורכבות ובוחן את העבירות שביצע. המטפלת התרשמה כי ברקע לביצוע העבירות חוויות ילדות לא מעובדות, אישיות בלתי בשלה וילדותית וסוגיות של דימוי גברי וחולשה עמן מתמודד מגיל צעיר.

חוות דעת פסיכיאטרית מיום 24.12.18 מעלה שהנאשם הגיע לשני מפגשים, דווח על חרדות והתקפי חרדה במשך שנה קודם לפנייתו, אינו מעוניין בטיפול תרופתי נפשי קבוע והומלץ על טיפול תרופתי הרגעי בהתאם לצורך.

שירות המבחן התרשם מאדם צעיר, שמתקשה בהתבוננות פנימית, המתמודד עם גיבוש זהות עצמית וביסוס תחושת שייכות, אשר צבר חוויות חוזרות של כישלון ודחיה, חוסר יציבות וחסימים רגשיים משמעותיים לאור נסיבות ילדותו והתבגרותו. הנאשם בעל דימוי עצמי ירוד, מגלה קשיים בהסתגלות למסגרות וביצירת קשרים חברתיים. בהיעדר הכוונה והצבת גבולות ברורים, מתקשה בהתנהלות אחראית ובקבלת החלטות שקולות. מאז מעצרו

והתגייסות בני משפחתו לסייע לו, הנאשם מבקש לקדם את מצבו הנפשי והתפקודי באמצעות טיפול. כגורמי סיכון מנה שירות המבחן את חומרת העבירות, קשיים רגשיים, נפשיים ותפקודיים, קשייו לנהל את חייו באופן בוגר ואחראי וכן נטייתו לפתרונות שוליים ואימפולסיביים בזמן משבר. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את היותו נעדר עבר פלילי, המודע יותר מאשר בעבר לבעייתיות במצבו ורצונו לערוך שינוי בחייו וקבלת סיוע טיפולי וסיוע סביבתי. **שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסים עברייניים מושרשים וכי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבורו ועבור בני משפחתו המבינים יותר את מורכבות מצבו. שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד ברמה בינונית ואם תתרחש מידת חומרתה צפויה להיות ברמה נמוכה.**

בהמשך דווח שלצד הטיפול הפרטי, הנאשם שולב בחודש אפריל 19' בקבוצה טיפולית לצעירים עוברי חוק בשירות המבחן. הטיפול הפרטי הופסק לפרק זמן של כ-3 חודשים נוכח סירובה של אם הנאשם לממן את הטיפול הפרטי, עד שהנאשם שב לטיפול ומימן אותו בכוחות עצמו. **באשר לטיפול הקבוצתי בשירות המבחן, הנאשם התקשה להתמיד בהגעתו למפגשים הקבוצתיים, במהלך המפגשים בהם נכח עלו קשיים במתן אמון, ניסיון לבדיקת גבולות הסמכות, קשיים בוויסות עצמי וביכולת להיעזר בקבוצה. לאור המתואר והמשך קשייו בהגעה סדירה לקבוצה אף לאחר שהוזנה באשר להשלכות התנהלותו, הוחלט על הפסקת השתתפותו של הנאשם בקבוצה והנאשם לא פעל מצדו לשינוי החלטה זו.**

המטפלת הפרטית דווחה כי לאחר חזרתו לטיפול, התקיימו מספר מצומצם של מפגשים, חייו עדיין מאופיינים במשברים נקודתיים, אפיזודות דיכאוניות וקשיי תפקוד. כן דווחה כי הנאשם שב לקיים קשר עם אמו אשר מאופיין במורכבות לאור העבר. הקשר הזוגי שהנאשם מקיים מורכב ובעייתי והוא מתקשה להבין את המרכיב הפתולוגי בזוגיות. הומלץ על המשך הטיפול. הנאשם ביצע בדיקות שתן שהצביעו על היעדר שרידי סם. הנאשם מתקשה להתמיד במקום עבודה לאורך זמן ועבר בין מספר מקומות עבודה מאז הוקלו תנאי שחרורו והותר לו לעבוד.

שירות המבחן התרשם בסיכום כי הנאשם טרם הצליח לבסס יציבות ואיזון בחייו, מתקשה לשמור על יציבות במסגרת הטיפולית ובמסגרת התעסוקתית. נוכח קשייו של הנאשם להכיר בתהליך ההידרדרות בו נתון ולהיעזר בגורמי הטיפול לשם עצירתו ולקדם תפקוד תקין, כשלסנקציות המשפטיות שנקטו נגדו לא הייתה השפעה מרתיעה ומציבת גבול, שירות המבחן לא בא בהמלצה על תכנית שיקום בקהילה אשר תוכל להפחית את הסיכון במצבו, כשלהערכתו הטיפול הפרטי אינו מספק דיו לצורך הפחתת הסיכון.

ראיות לעונש

5. **ד"ר גילי תמיר**, עו"ס, מטעם מרכז "מחברים" (1/נ) העידה כי היא מטפלת בנאשם באופן פרטי מזה יותר משנה ועומדת בקשר רציף עם שירות המבחן. הנאשם החל את הטיפול בהיותו בתנאי מעצר בית. הוריו התגרשו כשהיה כבן 5, נותר להתגורר עם אמו והקשר היה בעייתי. נוצרה פגיעה ראשונית בהתקשרות, חווה נטישות חוזרות ונשנות וחוסר קביעות של דמות אם. קיימות פתולוגיות לא מטופלות שהחלו בגיל צעיר במשפחה. האם והילדים עברו דירות פעמים רבות כשהיא עקרה אותו ממסגרות חברתיות, במשך 4 שנים עברו 5 דירות ומסגרות חינוך. הדבר הוביל לפגיעה חברתית וחינוכית. כשהיה בן 10 האם עזבה למשך שנה וחצי לארה"ב, לקחה עמה את אחיו הצעיר והותירה את הנאשם עם אביו בישראל. מכאן מתחילות בעיות התנהגותיות והוא הועבר לבית ספר לחינוך מיוחד. לאורך

השנים הנאשם היה דחוי חברתית, סבל מאלימות ומהתעללות מנערים במסגרות החינוך. לאור קשיי הרגשיים עזב את מערכת החינוך ובהמשך שולב בתוכנית "הילה", גם שם התקשה להתמיד ולא סיים 12 שנות לימוד. לאורך ההליך הטיפולי היו מספר קטיעות. באחד המקרים האם התערבה ודרשה לקבל את הדוח שהוגש לשירות המבחן כתנאי להמשך התשלום. בסוף נמצא פתרון לאפשר לו המשך הטיפול. היו הרבה עליות ומורדות במצבו הנפשי, לכן הופנה לפסיכיאטר, כשהוא אף הופנה מספר פעמים בשעת לילה למיון בית חולים בשל חשש קונקרטי לאובדנות. בקשר מול שירות המבחן הייתה התלבטות אם לשלבו בטיפול קבוצתי בשירות המבחן כשעלה חשש בשל החולשה החברתית והסבירות שהוא יהפוך לשעיר לעזאזל בקבוצה. הייתה צפויה מורכבות בשל הדימוי העצמי הנמוך וחווית הדחיה מילדותו. השילוב שלו בקבוצה היה מורכב, הנאשם ניסה להציג זהות גרנדיוזית בפער ליכולותיו התפקודיות והקוגניטיביות, הקבוצה לא הצליחה להכיל את הפער הזה. הוא החל להיעדר מהמפגשים בתירוצים שונים עד שנפלט מהקבוצה. בטיפול הפרטי הוא חש שאינו מצליח להתמודד עם הרגשות שעולים בקבוצה וכי המצב מייצר לחץ נפשי. גם שירות המבחן סבר כי למרות הקשיים יש מקום לאפשר אפיק תעסוקתי ואכן נמצא לו מעסיק, אך גם לשם הוא התקשה להגיע. השיקול היה שעבודה רציפה ופחות שהות בבית תקנה יציבות נפשית והייתה מחשבה, טרם נפתחו בעניינו תיקים חדשים, שעבודות שירות יהיו כלי שיקומי עבורו כדרך לשמר יציבות תפקודית ותעסוקתית. בעקבות פתיחת התיקים החדשים, לא ניתנה המלצה כזו על ידי שירות המבחן. ניתן לזהות את תקופות הרגרסיה במצבו אשר קורות בכל פעם שמתרחשת קרבה לאם ולאחריה יש התרחקות והתפרקות של הנאשם. לנוכח מורכבות מצבו, צריך לנסות למצוא דרך לסייע לו לשמור על תפקוד תקין. במענה לחקירה הנגדית השיבה העדה כי הנסיגות בעקבות הקשר עם האם אינן נחשבות למוקד שליטה חיצוני, קיימת התייחסות בטיפול לבחירה לבצע את העבירות ולא רק אודות היחסים עם האם. עובדים על מעגל העבירה, זיהוי רגשות שמובילים לביצוע העבירה וזו עבודה התנהגותית במהותה. אין לו מאפיינים אנטי סוציאליים, והתפיסה הטיפולית היא שהעבירות חיזקו אצלו חלקים בגבריות שעליו לזהות אותם במסגרת התהליך הטיפולי.

6. סיכום אשפוז מבית חולים השרון מיום 24.4.18 (נ/2) - המלמד כי הנאשם הגיע למיון ביום 22.4.18 בעקבות ניסיון אובדני באמצעות בליעת כדורים. הגיע למיון במצב של איבוד הכרה לדבריו נטל את הכדורים בניסיון להרגעת התקף חרדה. נבדק על ידי פסיכיאטר, שיתף פעולה, ללא עדות למצב פסיכוטי או אפקטיבי מג'ורי. שולל שניסה להתאבד ושולל כוונה אובדנית. קיבל הדרכה לגבי התקפי חרדה. לא נמצא צורך בהתערבות פסיכיאטרית נוספת. הומלץ על מעקב במרפאה פסיכיאטרית ושקילת טיפול תרופתי קבוע.

7. סיכום אשפוז מבית חולים בילינסון מיום 26.4.18 (נ/3) - המלמד כי הנאשם הגיע לחדר מיון של בית החולים בעקבות נטילת כדורים לאחר ריב עם חברתו. מסר כי נטילת הכדורים הייתה במטרה להפיג התקף חרדה ולא למטרה אובדנית. סובל מהתקפי חרדה ללא טיפול תרופתי קבוע. אין עדות להפרעה פסיכיאטרית מג'ורית מכל סוג, אין אינדיקציה לאשפוז. הומלץ על מעקב פסיכיאטרי ונטילת טיפול תרופתי נוגד חרדה בקביעות.

טיעוני הצדדים

8. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד איריס פיקר, מדובר באירוע אחד בו התרחשו העבירות בשני מקרים במהלך 3 ימים. הערכים החברתיים שנפגעו הם שלמות גופו ורכושו של אדם. הפסיקה מתייחסת באופן מיוחד לעובדי הלילה, עובדי חנויות הנוחות בתחנות הדלק. מדובר בעבודה מועדפת לחיילים

משוחררים, אנשים צעירים. נגרם פה נזק נפשי אינהרנטי, כשאדם נשדד ומאויים. הפגיעה היא ברף בינוני. השימוש באקדח דמה הוא פחות חמור ממשק של ממש. הנזק לרכוש הוא בסך של 7,200 ₪. הנזק הנפשי הוא משמעותי שכן מדובר על אותו הקורבן פעמיים. היה איום באלימות, אולם לא נעשה שימוש באלימות והנאשם לא תכנן לפגוע. הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה כוללות תכנון הנלמד מכך שהנאשם הצטייד באקדח דמה, וחזר לאותו המקום פעמיים. המניע לעבירה הוא רדיפת בצע, השגת כסף קל. בעניינו של הנאשם הוגשו 3 תסקירים. המידע מבוסס על שתי הערכות פסיכיאטריות ושיחה עם ד"ר גילי תמיר המטפלת בו מאז חודש מאי 18'. מדובר במי שמוכר למערכת הפסיכיאטרית מאז שנת 2014, לוקה בהפרעות קשב וריכוז, כשעלו קשיים התנהגותיים ורגשיים לאורך ילדותו. מתואר הליך גירושין קונפליקטואלי בין הוריו. לצד זאת, בפני שירות המבחן הנאשם קיבל אחריות חלקית בלבד על המיוחס לו, התקשה להתייחס לתכנון המעשים, אף שעולה תכנון מובהק עת שב לאותו המקום לאחר 3 ימים. שירות המבחן התרשם מנטייתו של הנאשם לטשטש ולהפחית מחומרת המיוחס לו. עמדת המטפלת אינה אובייקטיבית. שירות המבחן כגורם אובייקטיבי, התרשם מגישה מצמצמת. המאשימה אף התרשמה מגישה מצמצמת ומהנצחת הגישה הקורבנית ע"י ד"ר גילי תמיר ואף הטמעה של הגישה הקורבנית בעמדתו של הנאשם. נערך ניסיון לשלבו בטיפול, אולם הנאשם הפסיק להגיע לאחר שני מפגשים. היום הוא לא נוטל טיפול תרופתי. שירות המבחן העריך בתסקירו הראשון את רמת הסיכון כבינונית וחומרתה כנמוכה. בתסקיר השני התבקשה דחייה והדבר התאפשר. מדובר בהליך שיקומי ארוך שלא צלח. התסקיר השלישי מלמד על היעדר התמדה במקומות עבודה, כשאף שהמטפלת סבורה שזו הדרך לשקמו, ושיש החמרה במצבו. ההליך הטיפולי הפרטני לא איין את מסוכנותו של הנאשם. יש לתת את הדעת להרתעת היחיד, ומנגד לכך שהנאשם לקח אחריות ולא ניהל הליך הוכחות, עשה מאמץ להשתלב בטיפול וכי הוא נעדר עבר פלילי. המאשימה עתרה לקבוע מתחם עונש הנע בין 2 ל-5 שנות מאסר בפועל ולהשית על הנאשם עונש של 3 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים - למוכר בשל עוגמת הנפש ולבעל החנות בגין הכסף שנשדד.

9. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד תמיר סננס, כתב האישום תוקן באופן משמעותי וכיום מיוחסת לו עבירת שוד אחת ועבירה של ניסיון גניבה ואיומים. עבירת השוד - מדובר בעבירה שאותה ביצע הנאשם בגפו, אין בה כל תכנון, הוא נטל אקדח צעצוע מהבית ולא ניתן ללמוד מכך על תכנון. לא ננקטה אלימות בעבירה, כשהנאשם הזה אינו מסוגל למעשי אלימות כלל. הדבר הראשון שאמר למתלונן זה: "מה נשמע", ולכן מדובר ברף נמוך של שוד. תיקון כתב האישום כלל הסרת משפטים אשר מצביעים על חששו של המתלונן מהנאשם, ולכן לא ניתן להסיק שהמתלונן חש מאויים. המחיקה היא בכוונת מכוון לכך שלא הייתה פגיעה ולפיכך לא ניתן להסיק אחרת. כתב האישום המתוקן מתאר את הרמה הנמוכה ביותר שיש בעבירות השוד.

הנאשם אדם צעיר כבן 23, נמצא לראשונה בחייו בהליך פלילי, נעצר לראשונה בחייו ושהה בתנאי פיקוח אלקטרוני. הנאשם בעל בעיות רבות, לוקה בהפרעת קשב וריכוז, קשיי הסתגלות, הפרעה אישיותית, הפרעת חרדה עם מחשבות אובדניות. המטפלת תארה את דלות כוחותיו. מדובר בבחור חלש, שביצע את העבירה לא מרוע, אלא כתוצאה מחולשה. מדובר במי שנרתע מאוד מההליך המשפטי, ביצע שני ניסיונות אובדניים בהיותו בתנאי פיקוח אלקטרוני. בעקבות כך ובמקביל לקשר עם שירות המבחן, הופנה הנאשם לטיפול. התסקיר הראשון חיובי במהותו, מתאר נטילת אחריות, תוארה הצפה רגשית ובכי של הנאשם. שירות המבחן המתין אז להתייצבות מצבו הנפשי בשל הקושי לטפל במי שאינו יציב נפשית והעריך את רמת הסיכון כבינונית וחומרה נמוכה. התסקיר השני עוסק בתכנים רגשיים, להם השלכות על מצבו התפקודי, דימוי עצמי נמוך וניקיונו מסמים.

התסקיר השלישי מתאר את קשייו של הנאשם בקשר עם שירות המבחן ואצל המטפלת, הוא מתרץ תירוצים ונפלט מהטיפול הקבוצתי ומפורטת כל הפתולוגיה וצוינה הירידה ביכולתו להגיע לטיפול. בתסקיר עולה שהנאשם מתמיד בעבודה. התיקים החדשים שנפתחו כוללים הפרעה לשוטר, כאשר הוא נכנס להתקף חרדה ואמר לשוטר שיביא לו את הכדורים שלו ושיקרא לאביו ועל זה נפתח תיק פלילי - אדם שיושב על הרצפה ומבקש את הכדורים שלו. בתיק השני שנפתח בגין אירוע אלימות, הוא זה שהתקשר למשטרה, הוא החלש. בכל דבר שהוא נכנס אליו הוא החלש.

בעניין זה, במסגרת השלמת טיעוניו לעונש, הודיע ב"כ הנאשם כי התיק הפלילי שנפתח כנגד הנאשם בגין חשד לביצוע עבירות אלימות כלפי בת זוגו, נסגר וצרף את הודעת המשטרה בעניין זה.

מתחם העונש באירוע השני מתחיל במאסר על תנאי ועד למאסר על תנאי וקנס. מתחם העונש באירוע הראשון - עבירת השוד בנסיבותיה מתחיל בעונש מאסר בעבודות שירות ועד לעונש מאסר בפועל. לאור הכישלון של האפיק הטיפולי, יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם, כיוון שמדובר בכישלון הנובע מחוסר כוחות שלא אפשר לו לקבל את מה שהקבוצה נותנת. ניתן ללמוד על זה מהתסקירים המדברים על דלות, הצפות רגשיות ועל חולשתו של הנאשם. מדובר באדם שניסה להתאבד בגלל ההליך המשפטי, הליך שבהחלט הרתיע אותו. הנאשם שהה במעצר מעט פחות משלושה חודשים ועוד חודשים ארוכים בפיקוח אלקטרוני והגבלת החירות עד היום. ב"כ הנאשם עתר להשית על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, כך ניתן להשיג גם הלימה וגם שיקום. מתחמי הענישה בפסיקה נעים בין עבודות שירות ועד ל-20 או 30 חודשים. מדובר בתיק שאינו מן החמורים, ונאשם שנמצא שנתיים בהליך טיפולי.

10. הנאשם מצטער על מעשיו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

11. כתב האישום אוחד בשני אישומים. שתי העבירות בוצעו בהפרש של שלושה ימים זו מזו, בנסיבות דומות, באותו המקום וכלפי אותו מתלונן (מוכר) כך שבין המעשים קיים קשר ענייני הדוק, תוך קרבה בזמן ובמקום, ואף המאשימה הסכימה כי מדובר באירוע אחד. לפיכך, סבורני כי מדובר באירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

12. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הם שלווה חיו, ביטחון, שלמות גופו וקניינו של אדם, כמו גם שמירה על הסדר הציבורי. עבירת השוד מאגדת בקרבה את הפן האלים עם הפן הרכושי, ויש בה איום מובנה על גופו, כבודו, קניינו ושלווה נפשו של הקורבן. עבירת השוד מתבצעת מתוך מטרה להשיג רווח קל בדרך עבריינית, תוך איום או פגיעה באנשים תמימים. עבירה זו פוגעת בסדר הציבורי ובתחושת הביטחון של הציבור. תחושת האימה וחוסר האונים שבה שרוי קורבן עבירת השוד, והחשש לחייו, מותירים בו לא פעם צלקות נפשיות חמורות לאורך תקופה ארוכה ומערערים את ביטחונו האישי (ראו דברי כב' השופט רובינשטיין בע"פ 8660/10 פלוני נ' **מדינת ישראל** (17.5.11), וכן דברי כב' השופט ג'ובראן בע"פ 9094/12 **טספאי נ' מדינת ישראל** [28.4.13] ובע"פ 9079/16 **מיארה נ' מדינת ישראל** [9.3.17]).

13. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא **ברף בינוני**. הנאשם הגיע בשעת לילה מאוחרת לחנות הנוחות בתחנת הדלק, תוך הסתרת פניו, בשעה שבה היה המתלונן בגפו בחנות, איים עליו באמצעות אקדח דמה הנחזה להראות כאקדח אמיתי ונטל את כל השטרות שהיו בקופת החנות. הגעתו של הנאשם פעם נוספת לאותה חנות נוחות, בשעת לילה, כעבור שלושה ימים

בלבד, תוך איום וניסיון גניבה, מחמירים את הפגיעה בערך המוגן.

החומרה שבעבירת השוד אשר מבוצעת כלפי עובדי הלילה טמונה בפגיעה במי שנכון לשרת את הציבור, לפרנסתו, כשהוא נמצא לבדו באישון לילה, והוא חשוף לפגיעה. מכאן שעל בתי המשפט להעניק לו הגנה באמצעות ענישה ראויה (ע"פ 9647/09 שור נ' מדינת ישראל [14.10.10]).

יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון (כב' השופט א' שטיין) בע"פ 1062/19 פלוני נ' מדינת ישראל (9.7.19):

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה הרבה של עבירת שוד ועל הצורך להילחם במבצעה ביד קשה תוך הטלת עונשים מרתיעים. דברים אלו נכונים שבעתיים כאשר מדובר בשוד המבוצע באישון לילה, כלפי אדם שמשרת את הציבור בהיותו חשוף לגחמות זדון של עבריינים שמחפשים טרף קל. שכיחותם של מקרים כגון דא מחייבת את בתי המשפט להירתם למאבק בתופעה מכוערת זו באמצעות ענישה קשה ובלתי מתפשרת".

(וראו גם בדבר כב' השופט י' דנציגר בע"פ 212/14 יעקב נ' מדינת ישראל [11.8.14]), ובדברי כב' השופט נ' הנדל בע"פ 4812/12 סעדייב נ' מדינת ישראל [11.4.13]).

בית המשפט העליון נתן דעתו לערכים המוגנים ולחומרה הרבה שיש בעבירה הנדונה בנסיבותיה בע"פ 9079/16 מיארה נ' מדינת ישראל (17.11.16):

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה של עבירת השוד ועל הצורך להחמיר בעונשו של מי שמבקש להשיג רווח קל בדרך עבריינית, תוך פגיעה באנשים תמימים הנקרים בדרכו כמו גם בסדר הציבורי ובתחושת הביטחון של הציבור כולו...וכן הוטעם בעבר כי חומרה זו עומדת בעינה אף שברשות מצבע העבירה אקדח דמה בלבד, וזאת בשל האימה האוחזת בקורבנות המעשה על מופנה כלפיהם כי הנחזה לנשק אמיתי... בית משפט זה שב והוקיע את מעשי שוד המופנים כלפי עובדי הלילה, ועמד על חשיבות ההגנה על עובדים אלה ועל השירות החיוני שאותו הם מספקים...".

על החומרה הרבה שייחס המחוקק לעבירה זו ניתן אף ללמוד מהעונש שקבע בצדה - 14 שנות מאסר.

14. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שלעבירה קדם תכנון, אודותיו ניתן ללמוד מכך שהנאשם הצטייד באקדח דמה ועטה על פניו צעיף לשם הסתרת זהותו. חזרתו של הנאשם למקום האירוע פעם נוספת לאחר 3 ימים לשם ביצוע גניבה, מהווה נסיבה לחומרה. פוטנציאל הנזק מביצוע עבירת השוד הוא משמעותי שכן לא ניתן לצפות כיצד יתפתח אירוע אלים במהלך שוד, אשר יכול היה להסלים עד לכדי פגיעה בגוף, וזאת גם אם הנאשם לא רצה בכך. הנזק שנגרם בפועל הוא ממוני וכולל את סכום הכסף שנשדד (7,200 ₪). כמו כן, מובן הדבר כי המתלונן חווה עוגמת נפש נוכח ביצוע עבירת השוד באמצעות אקדח דמה הנחזה להראות כאקדח אמיתי בידי אדם רעול פנים בשעת לילה מאוחרת במקום עבודתו. הנאשם ביצע את העבירה בעבור בצע כסף.

15. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 1114/15 גנאים נ' מדינת ישראל (16.11.15), נדחה ערעורו של נאשם אשר

הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת שוד בנסיבות מחמירות ובקשירת קשר לביצוע פשע. הנאשם ואחר, נכנסו לחנות מכולת, כשהם רעולי פנים ובידם כלי הנחזה לאקדח. הנאשם והאחר ערכו חיפוש על גופו של המוכר, ותוך איומים בכלי הנחזה לאקדח הורו למוכר לפתוח את הקופה ולהעביר להם את תוכנה. הנאשם צעיר כבן 23, ללא עבר פלילי. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 18 חודשי מאסר בפועל ל-5 שנות מאסר בפועל**. על הנאשם נגזר עונש של **3.5 שנות מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קבע כי אכן עונשו של המערער הוא על הרף העליון, אולם נוכח נסיבות המעשה והעושה, לא נמצאה הצדקה להתערב בעונש.

ב. בע"פ 2420/15 **אבטליון נ' מדינת ישראל** (29.11.15), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת שוד, ניסיון לשוד והחזקת סכין. באירוע הראשון הנאשם שהה ברחוב, אחז בידו סכין יפנית והשליך אותה מידיו כששטר שהיה במקום האיר לכיוונו בפנס. הוא שוחרר בתנאי מעצר בית למשך 3 ימים. למחרת החליט לבצע שוד ולשם כך הסווה את עצמו בכובע, מעיל ארוך וכפפות ונטל אקדח צעצוע. הנאשם הבחין בזוג תיירים, כיוון לעברם את האקדח צעצוע ודרש את כספם. המתלוננים הסבירו שאין בידם כסף מלבד מספר מטבעות ומסרו לו מטבעות בסך של 12 ₪. בהמשך לכך הנאשם החליט לבצע שוד בחנות נוחות בתחנת דלק, חברו הסיע אותו לתחנת דלק והמתין לו ברכב עת ירד הנאשם ונע לכיוון חנות הנוחות בתחנה. דלת החנות הייתה נעולה ונאשם ניסה לפתוח את חלון החנות וכיוון לעבר המוכר את אקדח הצעצוע והורה לו לתת לו את הכסף. המתלונן לחץ על לחצן המצוקה והנאשם נמלט מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע מתחמי עונש שונים לשלושת האירועים, לעבירת השוד קבע **מתחם עונש הנע בין שנתיים לבין 5 שנות מאסר בפועל** ולעבירת ניסיון השוד מתחם הנע בין שנה לבין 3 שנות מאסר בפועל והשית על הנאשם, צעיר בעל נסיבות חיים קשות ועבר פלילי, עונש של **36 חודשי מאסר בפועל** והופעל עונש מאסר מותנה חציו במצטבר ובסך הכל ירצה עונש מאסר של 39 חודשי מאסר בפועל.

ג. בע"פ 7516/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.8.13) נדחה ערעורו של נאשם, קטין על סף בגרות, אשר הורשע בעבירת שוד. הנאשם הגיע לסניף בנק דואר כשהוא רעול פנים ובידו תיק ומצית בצורת אקדח. הנאשם צעק "זה שוד" תוך שנפנף באקדח הדמה, ניגש לדלפק הקבלה והורה לפקידה למסור לידיו את הכסף שברשותה, נטל את הכסף ונמלט מהמקום. בית המשפט התייחס לגילו הצעיר של הנאשם, להיעדר עבר פלילי, להודאתו המידית באשמה ולנסיבות חייו הקשות כמו גם לחוסר נכונות להשתלב בטיפול, וגזר עליו **3 שנות מאסר בפועל**. בית המשפט העליון החליט שלא להתערב במידת העונש שנגזר על המערער וקבע שהנו ראוי ומאוזן בנסיבות העניין.

ד. בע"פ 4125/14 **חרב נ' מדינת ישראל** (30.4.14), התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של ניסיון שוד. הנאשם נכנס לחנות מכולת וביקש לרכוש חפיסת סיגריות ומסר למתלונן שטר של 200 ₪. כשהמתלונן פתח את הקופה הוציא הנאשם חפץ מפלסטיק הנחזה להיות אקדח ודרש מהמתלונן למסור לידיו את הכסף שבקופה. המתלונן סירב ונטל את אקדח הפלסטיק מידיו של הנאשם. הנאשם נאבק במתלונן כשהוא אוחז בגופו ומנסה לקחת את הקופה, אך המתלונן החזיק בה ולא הרפה. המתלונן הדף את הנאשם וזה נמלט מהמקום. בית

המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין שנתיים ל-5 שנות מאסר בפועל והשית על הנאשם, הסובל מנכות ובעיות משפחתיות ופסיכיאטריות, בעל עבר פלילי, עונש של 30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי בנסיבות העבירה יש לקבוע כי **מתחם העונש הנע בין שנה ל-3 שנות מאסר** בפועל והקל בעונשו לעונש של **24 חודשי מאסר בפועל**.

ה. בע"פ 9079/16 **מיארה נ' מדינת ישראל** (17.11.16), דחה בית המשפט עליון ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת שוד. הנאשם הגיע בשעת לילה לחנות נוחות בתחנת דלק, כשהוא מצויד בתיק ובו אקדח צעצוע. ניגש למתלונן ששהה בגפו בחנות בסמוך לקופה, הניח את תיקו על הדלפק והראה למתלונן את אקדח הצעצוע ואמר שאינו רוצה לדבר הרבה. בהמשך הורה למתלונן למסור לידיו את מכשיר הטלפון הנייד שברשותו כדי שהמתלונן לא יזעיק עזרה והורה לו לתת את הכסף שנמצא בקופה ומכיסו ונטל סכום כסף בסך 1,400 ₪. לנאשם עבר פלילי קל. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 18 ל-36 חודשים** והשית על הנאשם תוך התחשבות בנסיבותיו המורכבות ומצבו הנפשי וכן המלצת שירות המבחן לעונש שירוצה בעבודות שירות, עונש של **20 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי אף שהעבירה אינה ברף חומרה גבוה מבין עבירות השוד, מעשיו מחייבים ענישה הולמת שתשדר מסר מרתיע, אישר את מתחם העונש וקבע כי העונש שהושת על הנאשם ראוי והולם.

ו. בע"פ 452/14 **דבוש נ' מדינת ישראל** (3.4.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת שוד. הנאשם הבחין באופנוע גנוב והחליט להשתמש בו לשם שוד. לשם כך הצטייד בביגוד חלופי, קסדה ואקדח צעצוע. הנאשם רכב על האופנוע והגיע לתחנת דלק בשעת לילה, וכשניגש אליו המתדלק, שלף את אקדח הצעצוע, הצמידו לראשו ואמר לו "זה שוד, תוציא את כל הכסף". המתדלק מסר לנאשם את נרתיקו שהחיל כסף מזומן, כרטיס מתדלק, כרטיס הנחה ואת הטלפון הנייד שלו. בהמשך לכך דרש הנאשם מהמתדלק לפתוח את משרד התחנה, המתדלק עשה כן ומסר לנאשם סכום כסף נוסף. בסך הכל 1,500 ₪. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין שנה ל-3 שנות מאסר** והחליט לחרוג ממתחם העונש. הנאשם צעיר כבן 18, סיים טיפול בקהילה טיפולית לגמילה ושירות המבחן המליץ בעניינו המלצה שיקומית. על הנאשם הוטל עונש של **6 חודשי עבודות שירות** וצו מבחן.

ז. בת"פ (מח' חי) 62104-01-15 **מדינת ישראל נ' קטישיה** (20.7.16), הורשע הנאשם בעבירת שוד בצוותא. הנאשם הגיע יחד עם האחר, לפיצוציה, לאחר שהסוו את עצמם עם חרמוניות, קסדה, כובע גרב וכפפות. הנאשם הורה למתלונן לפתוח את הקופה בעוד האחר מחזיק אקדח דמה שלוף לעבר המתלונן. תחילה ניסה המתלונן לדחוף את הנאשם והאחר במטרה להרחיקם מהקופה, בתגובה דחפו הנאשם והאחר את המתלונן ומשכו בחולצתו. בהמשך נטלו סך של כ- 8,000 ₪ ועשרות קופסאות סיגריות ונמלטו. הנאשם כבן פחות מ-21 ללא עבר פלילי. נקבע מתחם **בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל**. הנאשם נידון **ל-3 שנות מאסר בפועל**.

ח. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 44527-03-17 **מדינת ישראל נ' כהן** (6.2.18), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירת שוד ובעבירת ניסיון שוד. במקרה הראשון הגיע הנאשם לתחנת דלק בשעת לילה, נכנס לחנות הנוחות בתחנה, שאל את המוכר האם המקום מצולם וכשנענה בחיוב כתב על

פתק "זה שוד" ודרש כסף. המתלונן מסר לנאשם את הכסף שהיה בקופה בסך 470 ₪ ונמלט מהמקום. למחרת היום הגיע הנאשם לתחנת דלק אחרת, נכנס לחנות הנוחות בתחנה בעודו חובש כובע המכסה את פניו ודרש מהמוכר כסף. המתלונן לחץ על כפתור המצוקה. הנאשם הכניס את ידו למכנסיו והציג מצג כאילו הוא מנסה להוציא מכשיר שיש בו כדי לאיים על המתלונן. משראה אנשים בסביבת החנות, נמלט מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם, בעל נסיבות חיים קשות ועבר פלילי, **30 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ט. בת"פ (מח' ב"ש) 9097-11-18 **מדינת ישראל נ' אלחמאמדה** (10.9.19), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות שוד, דרישת נכס באיומים וגניבה. הנאשם הגיע לחנות נוחות בתחנת דלק בשעת לילה, כשהוא עוטה על ידיו כפפות ופניו רעולות, ניגש אל המתלונן שישב מול הקופה ודרש ממנו שימסור לו את הכסף מהקופה כשהוא מחזיק את ידו מאחורי מותנו כדי להפחיד את המתלונן. המתלונן מסר את הכסף סך 5,000 ₪ לידיו של הנאשם. במקרה נוסף הגיע הנאשם לחנות נוחות בתחנת דלק אחרת, כשהוא עוטה על ידיו כפפות, מעיל וכיסוי פנים, פנה אל העובד במקום ודרש כסף ואמר בהמשך "שלא תקבל כדור" ועשה תנועה עם ידו לכיוון מותנו. המתלונן פתח את הקופה והנאשם אסף את שטרות הכסף בסך 884 ₪. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 22 ל-50 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם, צעיר, ללא עבר פלילי כששירות המבחן המליץ המלצה שיקומית בעניינו, עונש של **22 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

י. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 52895-01-18 **מדינת ישראל נ' אפרת** (16.1.19) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות והחזקת תחמושת. הנאשם נכנס לסניף דואר כשהוא חובש כובע, מרכיב משקפי שם ולובש קפוצ'ון, פנה לעובד הסניף, הוציא אקדח אוויר, כיוון אותו לעבור ודרש את הכסף. הפקיד מסר לנאשם סך של כ- 39,000 ₪, והנאשם נמלט מהמקום. כמו כן, הנאשם החזיק בביתו תחמושת. נאשם ללא עבר פלילי. **בית המשפט קבע מתחם שבין 14 ל-44 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 21 חודשי מאסר בפועל.**

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ-16 ועד ל-46 חודשי מאסר בפועל.**

17. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה. הנאשם שולב בטיפול פרטני במסגרת "מחבורים" על ידי ד"ר גילי תמיר וכן בטיפול שירות המבחן, ולשם בחינת הצלחת האפיק הטיפולי הדיון בעניינו של הנאשם נדחה מעת לעת. **הנאשם שולב בטיפול קבוצתי** המיועד לצעירים עוברי חוק בשירות המבחן ואולם הנאשם התקשה להתמיד בהגעתו למפגשים הקבוצתיים והתנהלותו בקבוצה תוארה כבעייתית (הגעה למפגשים באיחור, בדיקת גבולות הסמכות, קשיים במתן אמון ובוויסות עצמי ועוד). לאחר שהובהרה לנאשם החשיבות שבהגעה סדירה ובגילוי אחריות כלפי ההליך הטיפולי, התנהלותו המתוארת המשיכה **והוחלט על הפסקת השתתפותו בקבוצה**. שירות המבחן התרשם כי לאחר ניסיונות רבים לקידום מצבו של הנאשם בקשייו השונים, הוא טרם הצליח לבסס יציבות ואיזון בחייו, בהליכים הטיפוליים ובתעסוקה. כמו כן ציינו את קשייו להכיר בתהליך ההידרדרות בו מצוי, להיעזר בגורמי הטיפול כשהוא אינו נרתע מההליכים המשפטיים הננקטים כלפיו, ומשכך **נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית בעניינו והוסיף כי הטיפול הפרטני שאותו עובר במסגרת הפרטית אינו מספק לצורך הפחתת הסיכון במצבו.**

הנאשם טופל באופן פרטני על ידי ד"ר גילי תמיר מאז חודש מאי 18'. הטיפול הופסק למשך 3 חודשים וחודש בחודש מאי 19'. כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן אף המטפלת בו התרשמה כי טרם חלה התייצבות במצבו של הנאשם, חיו מאופיינים במשברים נקודתיים, אפיזודות דיכאוניות וקשיי תפקוד. על אף ההליך הטיפולי, לא עלה בידי הנאשם לבסס יציבות בחייו. מעיון בתסקירי שירות המבחן ולאחר ששמעתי את ד"ר גילי תמיר, סבורני כי אין מקום לקבוע כי הטיפול הפרטני מהווה בסיס משמעותי לשיקומו של הנאשם ולהפחתת הסיכון במצבו ולא ניתן לקבוע כי יש בכך בכדי להצביע על שיקומו של הנאשם או סיכוי של ממש לשיקומו באופן שיצדיק חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם כבן 23, אשר גדל בנסיבות משפחתיות וחברתיות מורכבות אשר השפיעו על תפקודו ומצבו הרגשי לאורך השנים וניתן לראות בהן כמשפיעות במידה מסוימת על מעורבותו בעבירה. מובן כי עונש מאסר ממושך יפגע בנאשם בהיותו מאסר ראשון וכן לנוכח מצבו הרגשי והנפשי, כשיש לתת את הדעת לכך שהנאשם אף ביצע ניסיונות אובדניים (נ/2-נ/3). הנאשם הודה ונטל אחריות לביצוע העבירה, ואולם שירות המבחן התרשם כי מדובר באחריות חלקית בלבד כשהוא נוטה לטשטש ולהפחית מחומרת המיוחס לו בכתב האישום, תוך השלכת האחריות על גורמים חיצוניים ונקיטת עמדה קורבנית. הנאשם השתלב בטיפול פרטני במסגרת פרטית ועמד בקשר עם שירות המבחן במשך תקופה ארוכה, ואולם כפי שתואר, הנאשם לא הצליח לגלות אחריות כלפי הטיפול ולהגיע באופן סדיר למפגשים הטיפוליים ולא תואר שינוי במצבו בעקבות הניסיונות הטיפוליים בו. הנאשם נעדר עבר פלילי ואין לו דפוסים עברייניים. עוד נתתי דעתי לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות בחודש ינואר 2018, ולכך שהנאשם היה עצור במשך קרוב לחודשיים, לאחר מכן שהה בפיקוח אלקטרוני, ובהמשך היה משוחרר בתנאים מגבילים. הנאשם לא עשה כל מאמץ לתקן את תוצאות העבירות, ולא השיב את סכום הכסף אשר שدد.

19. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב להערכת שירות המבחן מרמת סיכון בינונית להישנות ביצוע עבירות (ברמת חומרה נמוכה), לקשייו בנטילת אחריות ממשית על ביצוע העבירה ולנטייתו למציאת פתרונות שוליים ואימפולסיביים בזמן משבר.

20. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש בחלקו הנמוך יחסית של מתחם העונש. כמו כן, יש להשית פיצוי למתלונן, המוכר בחנות, בגין עוגמת הנפש שנגרמה לו (בשני המעשים), וכן לבעל החנות, בשווי הכסף שנשדד. הואיל והמאשימה לא עתרה להטלת קנס כספי, אין מקום לחרוג מעמדה זו.

סוף דבר

21. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **מאסר בפועל למשך 19 חודשים**, בניכוי ימי מעצרו 14.1.18 עד 5.3.18.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 2.2.20 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.
עמוד 11

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. פיצוי בסך 10,000 ₪, אשר יחולק באופן הבא:

(1) סך 7,200 ₪ לבעלים של חנות הנוחות.

(2) סך 2,800 ₪ למתלונן (המוכר בחנות הנוחות).

הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.6.20. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי. ככל שקיימת הפקדה בהליך המעצר, יועבר הסכום לטובת הפיצוי, לבקשת הנאשם.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ט כסלו תש"פ, 17 דצמבר 2019, בנוכחות הצדדים.